

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **ALAGAS s.r.o.**, IČ: 27768601,
sídlem 710 00 Ostrava, Heřmanická 1220/42,
zastoupeného Mgr. Tomášem Krásným, advokátem sídlem 702 00
Ostrava – Moravská Ostrava, Čs. legií 1719/5

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**,
sídlem 702 00 Ostrava, 28. října 117,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2018 č. j. MSK 167622/2017, o
správním deliktu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 24. 11. 2017 č. j. SMO/455585/17/DSČ/Hel ve věci správních deliktů podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Ve vztahu k výroku pod bodem 1. rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce namítal, že nejsou naplněny formální znaky vykazující známky toho, že byl spáchán přestupek. Uvedl, že v místě, kde bylo vozidlo zaparkováno, totiž předmětná značka IP 12 nebyla účinná. Účinnost dopravního značení byla ukončena křižovatkou, což jednoznačně plyne ze spisové dokumentace. Je evidentní, že dopravní poměry v daném místě jednoznačně u řidiče vyvolávají dojem, že se jedná o křižovátku. V takovém případě není z hlediska subjektivní stránky jednání rozhodné, že státní správa daný úsek za křižovátku nepovažuje. Jestliže tedy nejsou naplněny znaky přestupku, nemůže se jednat ani o správní delikt, neboť nedošlo k porušení zákona č. 361/2000 Sb.
3. Ve vztahu k výroku pod bodem 2. rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce namítal, že neporušil povinnosti uvedené v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a nemohl tedy spáchat správní delikt dle § 125f téhož zákona. Uvedl, že sdělil jméno osoby, která vozidlo řídila, bylo zřejmé, že se jedná o tehdejšího jednatele žalobce. Nic správnímu orgánu nebránilo osobu ztotožnit a zahájit vůči ní úkony přestupkového řízení. Správní orgán však na to rezignoval, osobu neztotožnil, věc odložil a uplatnil vůči žalobci nedůvodně objektivní odpovědnost za správní delikt. Takový postup je dle žalobce zcela mimo smysl a účel předmětné právní úpravy a v přímém rozporu s obecnou ideou spravedlnosti tak, jak je nutné ji chápat z hlediska článku 1 odst. 1 Ústavy. Poznamenal, že je také nutné si uvědomit, že provozovatel není následně účastníkem řízení, které správní orgán vede vůči přestupci, nemůže tedy do řízení nijak vstupovat, nemá vliv na jednotlivé kroky správního orgánu a nemá ani žádné opravné prostředky. Za této situace tedy skutečně není možné uplatňovat objektivní odpovědnost provozovatele vozidla. Stejnou argumentaci žalobce uplatnil i ve vztahu ke správnímu deliktu pod bodem 3. rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uvedl, že i v tomto případě měl správní orgán dostatek podkladů pro to, aby zahájil přestupkové řízení s K. V., která byla na místě ztotožněna strážníky městské policie a která sama uvedla, že vozidlo na daném místě zaparkovala sama. Správní orgán však věc odložil pouze na základě následné účelové obhajoby paní V., že vozidlo neřídila ona. Správní orgán se tedy ani nepokusil vinu řidiče prokázat a věc raději posunul do fáze uplatňování objektivní odpovědnosti řidiče. Ani takový postup správního orgánu není jistě v souladu s účelem a smyslem dané právní úpravy.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám ve vztahu skutku pod bodem 1. uvedl, že s touto opakovanou námitkou se vypořádal na straně 11 napadeného rozhodnutí. Předmětná komunikace je účelovou pozemní komunikací, jejíž vyústění se nepovažuje za křižovátku [§ 2 písm. w) zákona o silničním provozu]. Tato skutečnost je dle žalovaného zjevná prima facie. Mimo argumentaci v napadeném rozhodnutí (pasport daného místa, zjevný účel pouze ke spojení nemovitostí s pozemní komunikací) žalovaný uvedl, že tato zjevnost vyplývá mimo jiné z fotografie, kterou dodal žalobce k žalobě, na níž je vidět, že pozemní komunikace ulice Na Desátém je od předmětné účelové komunikace oddělena betonovým obrubníkem. Žalovaný dále poukázal na to, že dle serveru www.mapy.cz, na kterém lze zobrazit dopravní značení na

předmětné účelové komunikaci, je vjezd do této komunikace označen dopravní značkou B1 (viz spis č. I. 139), která do daného místa zakazuje vjezd všech vozidel, „mimo vozidel OKD, a.s., obchodních partnerů, dopravní obsluhy a obyvatele domu“, což potvrzuje závěr o účelovém charakteru předmětné komunikace. K opakované námitce ohledně subjektivního vnímání řidiče, žalovaný nejprve poznamenal, že řidič nebyl v řízení zjištěn, neboť žalobce ani přes opakovanou výzvu nesdělil jeho identifikační údaje. Subjektivní vnímání řidiče není relevantní, neboť u správního deliktu dle § 125f zákona o silničním provozu jde o tzv. objektivní odpovědnost a zavinění se neprokazuje. Nadto tvrzení o vnímání blíže neustanoveného řidiče je pouhou nedoloženou spekulací žalobce. K žalobním námitkám ve vztahu k skutku pod bodem 2. žalovaný uvedl, že i s touto námitkou se vypořádal, a to na straně 6 – 7 napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce byl správním orgánem vyzván, aby uhradil určenou částku nebo sdělil osobu, která v rozhodný čas řídila jeho vozidlo. Výzva byla žalobci řádně doručena prostřednictvím datové schránky. Žalobce určenou částku neuhradil. Ve sdělení k této výzvě jako řidiče označil L. K., aniž by uvedl datum narození nebo bydliště. Takové údaje k řádné identifikaci osoby nepostačují a prvoinstanční orgán jej proto správně vyzval, aby doplnil datum narození a bydliště sdělené osoby. Žalobce odmítl tyto informace poskytnout s tvrzením, že nemá právo legitimovat třetí osoby. V dané věci se tak nabízejí dvě hypotetické verze události: řidičem byl buďto tehdejší jednatel žalobce a její dnešní společník L. K. a pak je jeho argumentace o nemožnosti ztotožnění takové osoby zcela absurdní a zjevně obstrukční, nebo řidičem byla jiná osoba jménem L. K., třetí osoba, jejíž údaje žalobce nezná nebo nechce poskytnout. V obou případech není možné sdělenou osobu řádně identifikovat a tento nedostatek nelze odstranit činností správního orgánu, avšak pouze tím, že žalobce řádně sdělí identifikační údaje takové osoby, což přes opakované výzvy neučinil. Nemožnost identifikace sdělené osoby byla dána vinou žalobce, resp. jeho obstrukcemi, a správní orgán nemá ve smyslu naplnění nezbytných kroků povinnost provádět další šetření k jejímu zjištění. Po odložení věci přestupku správní orgán již nemůže zahájit řízení ve věci řidiče a proto až následné tvrzení žalobce, že se snad mělo jednat o jejího tehdejšího statutárního zástupce, již není relevantní. K námitce ve vztahu k skutku pod bodem 3. žalovaný poznamenal, že se s touto námitkou vypořádal v napadeném rozhodnutí. K. V. popřela, že by byla řidičkou předmětného vozidla, strážníci ji neviděli s vozidlem přijet a ze spisu nevyplývaly dostatečné informace o tom, kdo by mohl být řidičem.

5. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
6. Krajský soud přezkoumal napadeného rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že výrokem pod bodem 1. Magistrát města Ostravy rozhodl dne 24. 11. 2017, že se žalobce dopustil správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky VW, RZ X, v souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 15. 6. 2015 v době nejméně od 9.50 do 10.00 hodin porušil blíže neustanovený řidič motorovým vozidlem tovární značky VW RZ X pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že

stál v Moravské Ostravě na ulici Na Desátém 27 v působnosti dopravního značení IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou „Stání pro držitele parkovací karty R, A, Po – Pá 7 – 20 hodin, So 8 - 15 hodin“ bez platné parkovací karty. Jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu. K tomuto deliktu správní spis obsahuje oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla, z něhož se podává, že 15. 6. 2015 v době nejméně od 9.50 do 10.00 hodin v Moravské Ostravě, na ulici Na Desátém řidič motorového vozidla VW, RZ X nerespektoval dopravní značení IP12 „Vyhrazené parkoviště“. Z fotodokumentace plyne, že označené motorové vozidlo stojí na vyhrazeném parkovacím místě. Na fotografiích je zachyceno dopravní značení IP 12 – Vyhrazené parkoviště s dodatkovou tabulkou „E 13“ „Stání pro držitele parkovací karty R, A, Po – Pá 7 – 20 hodin, So 8 - 15 hodin“, na fotografiích je zachycen rovněž pohled z místa od dopravní značky na ulici Na Desátém, čelní sklo zaparkovaného vozidla, horní část palubní desky a interiér vozidla, v němž se nenachází parkovací karta. Fotografie zachycují i místo u domu č. p. 27. Spis obsahuje rovněž plánek místa, v němž je označena poloha předmětného vozidla a umístění dopravního značení. Ze sdělení Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz ze dne 9. 11. 2015 a 26. 5. 2016 a dále ze sdělení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, dopravního inspektorátu vyplývá, že se jedná o místo, které je v centru města a spadá do působnosti dopravního značení IP 25a „Zóna s dopravním omezením“ – Zóna zákazu stání s dodatkem „Stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“. Místo, kde předmětné vozidlo parkovalo, dále podléhá dopravnímu značení IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou „Stání pro držitele parkovací karty R, A, Po – Pá 7 – 20 hodin, So 8 – 15 hodin“. Svislé dopravní značení IP 12 je doplněno vodorovným dopravním značením V 10E „Vyhrazené parkoviště“. Co se týká sporné komunikace, která ústí na ulici Na Desátém, vyznačené ve výřezu z pasportu místních komunikací, která je přílohou stanoviska Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz ze dne 26. 5. 2016, pak ta není vedena v pasportu místních komunikací jako místní komunikace a její vyústění není dle § 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, křižovatkou.

8. Podle ust. § 3 odst. 3 vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákaz, omezení nebo příkaz je ukončen nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou.
9. Podle ust. § 2 písm. w) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních na komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, křižovatka je místo, v němž se pozemní komunikace protínají nebo spojují; za křižovatkou se nepovažuje vyústění polní nebo lesní cesty nebo jiné účelové pozemní komunikace na jinou pozemní komunikaci.
10. Podle ust. § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad obecního úřadu obce s rozšířenou působností může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení

veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy tím není dotčena.

11. Za situace, kdy v průběhu správního řízení bylo prokázáno, a to ze sdělení Krajského úřadu Policie Moravskoslezského kraje, dopravního inspektorátu a úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz a z pasportu místních komunikací a stanoviska k pasportu, že ve směru od ulice Balcarova je na ulici Na Desátém první křižovatkou křižovatka s ulicí Přívozská a komunikace, která ústí na ulici Na Desátém dle uvedených souřadnic není vedena v pasportu místních komunikací jako místní komunikace, souhlasí soud se závěry správních orgánů, že se jedná o účelovou komunikaci ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů a její vyústění na ulici Na Desátém není křižovatkou, jak plyne z § 2 písm. w) zákona o silničním provozu, neboť vyústění účelové komunikace na jinou komunikaci se nepovažuje za křižovatku. Argumentace žalobce o poměrech na daném místě a subjektivním vnímáním dopravních poměrů v daném místě řidičem vozidla dle názoru soudu není relevantní, neboť jednak je rozhodný stav právní z hlediska zařazení té které komunikace do kategorie místní komunikace příslušným silničním správním úřadem, jak plyne z § 3 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, jednak odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je konstruována jako objektivní a k naplnění skutkové podstaty není vyžadováno zavinění delikventa. Krajský soud uzavírá, že předmětné vozidlo parkovalo neoprávněně v působnosti dopravního značení IP 12, blíže neustanovený řidič označeným motorovým vozidlem tak porušil ust. § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu a jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
12. Z výše uvedených důvodů krajský soud nepřisvědčil námitce žalobce, že nebyly naplněny znaky přestupku a nemůže se jednat o správní delikt.
13. Krajský soud neshledává důvodnými ani námitky žalobce, že správnímu orgánu I. stupně nevzniklo právo zahájit řízení o správním deliktu vůči provozovateli vozidla ve vztahu k jednáním uvedeným v odstavci druhém a třetím rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v rozhodném znění, právnická nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, stanovená tímto zákonem. Podle ust. § 125h odst. 1 téhož zákona, v rozhodném znění, obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladů pro zahájení řízení o přestupku, c) porušení je možné projednat uložením pokuty v blokovém řízení. V rozsudku č. j. 8 As 110/2015-46 Nejvyšší správní soud upozornil, že by bylo „proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vždy vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. Pokud provozovatel vozidla k výzvě

správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, příp. označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem, zákona o přestupcích, nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.“, konec citace.

14. Ve vztahu k správnímu deliktu uvedenému v odstavci druhém výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze správního spisu vyplývá, že na základě oznámení přestupku Městskou policií Ostrava SMO/051413/16/MP/Had bylo zjištěno, že dne 11. 12. 2015 v době nejméně od 17.50 do 18.00 hodin v Ostravě – Moravské Ostravě na ulici Na Hradbách č. 8 porušil blíže neustanovený řidič motorovým vozidlem tovární značky VW, RZ X pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že stál uvedeným motorovým vozidlem na vyhrazeném parkovišti pro držitele parkovací karty R, A, vyhrazené svislým dopravním značením (IP 12) – „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou (E 13) – „Stání pro držitele parkovací karty R, A, Po – Pá 7 – 20 hodin, So 8 – 15 hodin“ a s dodatkovou tabulkou (E 7b) – „Směrová šipka“ (vpravo) a vodorovným dopravním značením (V 10e) – „Vyhrazené parkoviště“, bez platné parkovací karty. Písemností ze dne 3. 3. 2016 byl žalobce jako provozovatel vozidla vyzván k uhrazení určené částky 500 Kč ve lhůtě splatnosti 15 dnů ode dne doručení předmětné výzvy nebo mu byla dána možnost sdělit písemně údaje o totožnosti řidiče, jenž řídil vozidlo v době spáchání přestupku. Dne 14. 3. 2016 bylo správnímu orgánu doručeno sdělení žalobce, že předmětné vozidlo měl řídit L. K. Žalobce byl poté správním orgánem vyzván k doplnění uvedeného podání o další údaje k identifikaci osoby, jež řídila vozidlo v době spáchání přestupku. Současně byl upozorněn, že pokud údaje nesdělí, nebude osoba řidiče zjištěna. Tato výzva byla žalobci doručena do datové schránky 30. 3. 2016. Na tuto výzvu reagoval žalobce podáním, v němž uvedl, že nemá možnost legitimovat třetí osoby, a tedy uvést konkrétní údaje, a že si tyto údaje má opatřit správní orgán v rámci tzv. nezbytných kroků. Následně Magistrát města Ostravy písemností ze dne 28. 4. 2016 odložil věc přestupku, jelikož do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti konkrétní osobě. Oznámením ze dne 4. 5. 2016 pak zahájil řízení ve věci správního deliktu a předvolal žalobce k ústnímu jednání.
15. V rozsudku č. j. 7 As 135/2016-17 Nejvyšší správní soud uvedl, že po provozovateli vozidla lze legitimně požadovat, aby již od počátku nesl odpovědnost za správnost a aktuálnost údajů, které o řidiči vozidla poskytuje. Lze totiž rozumně předpokládat, že přiměřeně obezřetný provozovatel znalý svých práv a povinností podle zákona o silničním provozu zapůjčí své vozidlo pouze takové osobě, které důvěřuje a o níž má aktuální kontaktní informace, které by v případě jejího přestupkového jednání mohl sdělit správním orgánům. Pokud provozovatel nejedná s touto přiměřenou obezřetností, nelze důsledky z tohoto plynoucí přenášet na správní orgány a požadovat po nich, aby na základě nesprávných údajů od provozovatele činily rozsáhlá pátrání po údajném pachateli přestupku, konec citace. Dle názoru soudu, jestliže žalobce označil osobu řidiče toliko jménem a příjmením, nikoli však dalšími údaji potřebnými pro účely lustrace v centrálním registru obyvatel, jako je datum narození nebo adresa bydliště, přestože byl k tomu správním orgánem vyzván, a žalobcem sdělené údaje tak byly naprosto nedostatečné, zastává soud názor, že správní orgán I. stupně vyvinul dostatečnou snahu zjistit totožnost řidiče, když se žalobce jako provozovatele vozidla dotázal, kdo jej v inkriminovanou dobu řídil. Správnímu

orgánu I. stupně tak vzniklo právo zahájit řízení o předmětném správním deliktu vůči provozovateli vozidla.

16. Nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce, že správní orgán měl dostatek podkladů pro to, aby zahájil přestupkové řízení s K. V. Jedná se o námitku, která se vztahuje k správnímu deliktu uvedenému v odstavci třetím výroku. Správní spis obsahuje oznámení přestupku ze dne 7. 11. 2016, v němž je uvedeno, že K. V., narozená X, bytem O. – H., K. 1413/14 dne 7. 11. 2016 v době nejméně od 10.40 hodin do 11.10 hodin porušila jako řidička vozidla VW RZ X pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v Moravské Ostravě na náměstí Msgre Šrámka, křižovatka s ulicí Reální, parkovala na křižovatce ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky. V oznámení je uvedeno, že se odmítla vyjádřit a oznámení nepodepsala. Správní spis obsahuje rovněž úřední záznamy strážníků, z nichž plyne, že při výkonu hlídkové činnosti dne 7. 11. 2016 spatřili vozidlo VW RZ X, které parkovalo v Ostravě na náměstí Msgre Šrámka, křižovatka s ulicí Reální. Jelikož vozidlo tvořilo překážku silničního provozu, rozhodli se přivolat odtah a na místo byla přivolána hlídka posuzující odtah vozidla. Mezitím dorazila k vozidlu žena, která vůz odemkla a chtěla s ním odjet. Strážníkem byla vyzvána k prokázání totožnosti a na základě občanského průkazu a řidičského průkazu bylo zjištěno, že se jedná o K. V. Strážníkem byla poučena a vyzvána ke sdělení, zda vozidlo na místě zaparkovala a byla tázána, zda si je vědoma přestupku, na což sdělila, že ano. Strážník jí navrhl řešení přestupku v blokovém řízení. V tu chvíli přistoupil k vozidlu muž, který se později označil jako majitel vozidla L. K. a měl paní V. ovlivňovat v odpovědích na dotazy strážníka v tom smyslu, že vozidlo na místě nezaparkovala ona a vozidlo ani neřídila. Strážník vypsál oznámení o přestupku, v němž se paní V. odmítla vyjádřit a podepsat jej. Spisová dokumentace pak byla postoupena Magistrátu města Ostravy k dalšímu řízení.
17. Ze spisu se dále podává, že správní orgán I. stupně následně vyzval paní K. V. k podání vysvětlení na den 5. 1. 2017 v 8.00 hodin. Výzva jí byla doručena do datové schránky 7. 12. 2017. K podání vysvětlení se paní V. nedostavila. Přišla až 16. 1. 2017, požádala o nahlížení do spisu a bylo vyhověno její žádosti o vyhotovení fotokopie listin. 17. 1. 2017 bylo správnímu orgánu doručeno podání paní K. V., v němž sdělila, že 7. 11. 2016 vozidlo VW RZ X nezaparkovala na místě přestupku, toto opakovaně sdělila strážníkovi městské policie i za přítomnosti Policie ČR s tím, že u komunikace se strážníkem D. byl přítomen i pan L. K., který její prohlášení, že vozidlo neřídila, zaznamenal na mobilní telefon. Vyslovila názor, že strážník se dopustil přestupku křivého obvinění, neboť ji vmanipuloval do role přestupce a úmyslně jí tak způsobil škodu. Od majitele vozidla dostala pouze pokyn s vozidlem odjet. Správní orgán poté, co z centrálního registru vozidel zjistil, že provozovatelem předmětného vozidla je žalobce, vyzval jej podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k úhradě určené částky ve výši 300 Kč ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy, nebo ke sdělení údajů totožnosti řidiče, jež se oznámeného přestupku dopustil, a to rovněž ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Výzva byla do datové schránky žalobce doručena 25. 1. 2017. Na výzvu nebylo nijak reagováno.
18. Krajský soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že žalobci měla být známa totožnost přestupce a mělo být zahájeno přestupkové řízení s paní K. V. Z citovaného obsahu úředního záznamu strážníka a oznámení o podezření z přestupku nevyplývá, že by strážník městské policie viděl, že by paní K. V. předmětné vozidlo řídila a přímo zaparkovala na uvedeném místě. Za situace, kdy se z úředního záznamu podává, že paní V. měla na dotaz strážníka, zda na místě zaparkovala a je si vědoma přestupku, odpovědět

kladně, ovšem po sepisu oznámení o přestupku se odmítla vyjádřit, oznámení nepodepsala a následně strážníkovi popřela, že by byla přestupcem a že by řídila a zaparkovala na daném místě předmětné vozidlo, a poté i na výzvu správního orgánu písemně zopakovala, že vozidlo neřídila a poznamenala, že přítomný pan L. K. toto její prohlášení zaznamenal na mobilní telefon, nelze za popsaného stavu dospět k závěru, že by správní orgán měl podklady, na základě nichž by mu byla bez jakýchkoli pochybností známa totožnost řidiče vozidla. Správní orgán proto pokračoval dále v řízení a vyzval žalobce jako provozovatele vozidla dle ust. § 125h zákona o silničním provozu k úhradě určené částky nebo ke sdělení řidiče, který uvedené vozidlo v době spáchání přestupku skutečně řídil. Na tuto výzvu ovšem nebylo nijak reagováno. Krajský soud tudíž dospěl k závěru, že byly splněny všechny podmínky pro to, aby bylo s žalobcem jako provozovatelem motorového vozidla zahájeno správní řízení o správním deliktu podle ust. § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích a v tomto režimu věc s žalobcem projednána a rozhodnuta. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že v odporu proti příkazu sdělil žalobce, že vozidlo řídil L. K., neboť tak učinil až poté, co byla věc přestupku odložena a zahájeno řízení o správním deliktu. Z výše popsaného skutkového stavu je dle názoru soudu rovněž zřejmé, že se ze strany žalobce jednalo o obstrukční procesní strategii, jejímž jediným cílem bylo zabránit tomu, aby deliktní jednání bylo správními orgány postiženo.

19. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
20. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22.02.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně